

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 257

гр. С.З., 16.02.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З., I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Атанас Д. Атанасов Въззивно частно гражданско дело № 20265500500072 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл.274, ал.1 т.2 от ГПК и чл.413, ал.1 ГПК.

Образувано е по въззивна частна жалба, подадена от длъжника „У.Е.У.“ Црт, чрез адв. К. И., срещу Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 454/25.11.2025 г., постановена по ч.гр.д.№709/2025 г. по описа на Районен съд-Г. в частта за разноските за адвокатско възнаграждение.

В подадената от длъжника жалба се прави възражение за прекомерност на претендираното по заповедното дело адвокатско възнаграждение в размер на 480 лв., като се претендира то да бъде намалено до сумата от 240 лв., с ДДС.

Претендира за обезсилване на обжалвания съдебен акт в частта за разноските за адвокатско възнаграждение над размера на 240 лв., с ДДС.

Претендира за присъждане на разноските за платена държавна такса в размер на 15 лв. за настоящото производство.

Постъпил е отговор на частната жалба от другата страна Ж. Н. С., чрез адв. В. Ч. - М., с който се изразява становище за неоснователност на въззивната частна жалба.

Претендира се потвърждаване на заповедта за изпълнение в частта ѝ за разноските.

Евентуално претендира в случай на уважаване на частната жалба да не се присъждат разноски за държавна такса в полза на жалбоподателя.

Окръжен съд – С.З., като разгледа материалите по делото и взе предвид доводите на страните, намери за установено от фактическа и правна страна следното:

Частната жалба е допустима, т.к. е подадена в срок от надлежна страна, имаща правен интерес от обжалване, и срещу подлежащ на обжалване съдебен

акт.

Разгледана по същество частната жалба се преценява от съда за неоснователна по следните съображения:

Производството по ч.гр.д.№709/2025 г. по описа на Районен съд - Г. е образувано по заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК за изпълнение на парично задължение.

Заповедният съд е издал заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК с рег.№ 454/25.11.2025 г.

Със заповедта е разпоредено длъжникът „У.Е.У.“ Црт да заплати на кредитора Ж. Н. С. претендираната със заявлението сума, както и разноските в заповедното производство, част от които сумата от 480 лв., с ДДС за адвокатско възнаграждение.

На 28.11.2025 г. е подадена молба от адв. В. Ч.-М. с искане по чл.247 ГПК съдът да допусне поправка на очевидна фактическа грешка в заповедта за изпълнениечастта за разноските, като присъди посоченото възнаграждение в полза на процесуалния представител на страната – адв.В. Ч.-М., тъй като в конкретният случай правната помощ е предоставена безвъзмездно, поради което следва да намери приложение чл.38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата.

С разпореждане № 1280/12.12.2025 г. първоинстанционният съд е допуснал поправка в заповедта за изпълнение на парично задължение №454/25.11.2025 г. досежно присъдените разноски и е осъдил длъжника „У.Е.У. Црт.“ /WIZZ Air Hungary Zrt./ - акционерно дружество, регистрирано в У., действащо чрез „У.Е.У. Црт.“ - клон Б., ЕИК: *****, седалище и адрес на управление гр. С., район И., зона летище С., сграда ИВТ, общ. С., обл. С. да заплати на адв. В. В. Ч.-М. с рег. № 1500167590 и съдебен адрес гр. В., ул. "*****" сумата 480,00 BGN (четиристотин и осемдесет лева), представляваща адвокатско възнаграждение за оказана на Ж. Н. С. по реда на чл.38, ал.1, т.2 от ЗА правна защита и съдействие.

В срока по чл.414, ал.2 от ГПК е постъпило възражение по чл.414а от ГПК, ведно с платежно нареждане за сумата от 1058,58 лв.

С разпореждане №1305/16.12.2025 г. първоинстанционният съд е съобщил на заявителя за постъпилото възражение, като му е указал, че в 3-дневен срок от получаване на съобщението може да подаде становище. В случай, че не подаде становище в указани срок съдът служебно ще обезсили издадената заповед за изпълнение, включително и в частта за разноските.

На 17.12.2025 г. е постъпило становище от Ж. Н. С., действащ чрез пълномощника си адв. В. Ч.-М., в което признава получаване на плащанията на претендираните със заповедта за изпълнение суми за главница, законна лихва върху главницата, държавна такса и за адвокатско възнаграждение до размера на 240 лв., с ДДС. В този смисъл, не се възразява срещу обезсилване на заповедта за изпълнение в тези й части. По отношение на тези суми заповедта за изпълнение можела да бъде обезсилена, като в тази част не поддържат искането за издаване на изпълнителен лист. Със заявлението по чл.

410 ГПК било претендирано и адвокатско възнаграждение в размер на 480 лв., което искане било уважено от съда и сумата била присъдена в издадената заповед. Длъжникът извършил частично плащане на адвокатското възнаграждение по делото в размер на 240 лв., поради което оставало да дължи още 240 лв., с ДДС. С оглед на изложеното, моли съда да остави в сила заповедта за изпълнение в частта ѝ относно адвокатското възнаграждение и дължимия ДДС върху него, включително за неплатения остатък от 240 лв., до окончателното произнасяне по подадената частна жалба, като не обезсилва заповедта в тази □ част.

От доказателствата по делото се установява, че заявителят Ж. Н. С. е представил договор за правна защита и съдействие от 25.11.2025 г., сключен с адв. В. В. Ч. - М., с предмет изготвяне на заявление за издаване на заповед за изпълнение на основание чл. 410 ГПК и процесуално представителство по делото. В договора е посочено още, че на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗАдв., поради материално затрудненото положение на клиента, адвокатът ще извърши възложената работа безплатно.

По делото е приложена и справка, от която е, че видно адв. В. Ч. - М. е регистрирана по ДДС с идентификационен номер BG180940726.

Заповедта за изпълнение е правилна в обжалваната част.

Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата.

Чл.36 от Закона за адвокатурата препраща при определяне на размера на възнаграждението към Наредбата за възнагражденията за адвокатска работа /НВАР/.

Настоящият съдебен състав счита, че тази наредба може да служи като ориентир относно типичното развитие на отношенията между страните – участници в пазара на адвокатски услуги, т.е. предвидените в тази наредба размери на възнагражденията съответстват на типичните възнаграждения, които следва да бъдат заплатени на адвоката при предоставена от него правна услуга от даден вид.

Разпоредбата на чл. 7, ал.7 от НВАР предвижда, че в производства за издаване на заповед за изпълнение възнаграждението се определя по правилата на ал. 2 на базата на половината от стойностите на претендираните суми, а ал.2 т.1 предвижда, че при дело с материален интерес до 1000 лв. дължимото възнаграждение е 400 лв.

В случая материалният интерес по делото е 400 евро /782,33 лева/, като дори и определено на база половината от тази сума, дължимото възнаграждение е 400 лв.

Налице са доказателства по делото, че адв. В. В. Ч. – М. е регистрирана по ЗДДС, а предоставянето на безплатна правна помощ от адвокат по реда на

чл.38 от ЗАдв. представлява облагаема доставка по ЗДДС.

С оглед на тези съображения присъденото адвокатско възнаграждение от 480 лв., с ДДС не се явява прекомерно, а е справедливо с оглед на положения от адвоката труд.

Предвид изложените съображения съдът намира, че частната жалба е неоснователна, а издадената заповед за изпълнение следва да бъде потвърдена в частта за разноските.

Относно разноските в настоящото производство:

Не са налице процесуални предпоставки за присъждане на разноски.

Относно обжалваемостта на настоящия съдебен акт:

На основание чл.274 ал. 4 от ГПК определението не подлежи на касационно обжалване.

Водим от изложените съображения и на основание чл.271, ал.1 т.1 от ГПК Окръжен съд – С.З.

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 454/25.11.2025 г., издадена по ч.гр.д.№ 709/2025 г. по описа на Районен съд-Г., поправена с разпореждане № 1280/12.12.2025 г., в частта ѝ за разноските досежно присъденото на адв. В. В. Ч. – М. адвокатско възнаграждение в размер на 480 лв., с ДДС.

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____